

Hvad det andet Endringsforslag angaaer, da omhandler det Forbehold af Jagtretten. Den er ved Loven forbeholdt, saaledes som Udvalget har foreslaaet, for den nuværende Konges Levetid, altsaa efter al Sandsynlighed for en ikke kort Tid; men det er en Overveelse, som Udvalget maa henstille til de enkelte Medlemmers særdeles Betragtning, hvorvidt de kunne gaae ind paa at indrømme, at Jagtretten skäl forbeholdes for bestandigt. Ved anden Behandling er der blevet gjort opmærksom paa, hvorledes de stedlige Forhold ere, og hvorvidt Udvalget har troet, at det har nogen stor Betydning til Fordeel for Jagten, medens et Forbehold af denne Natur upaatvilelig har en ikke ringe Betydning med Hensyn til Eiendommens Overdragelse og de Færer, som paa ethvert Jordsmon, der ligger saaledes indblandet med andre, ere tilstede.

Finantsministeren: Jeg maa beklage, at det ærede Udvalg ikke har kunnet tiltræde det andet af mig stillede Endringsforslag; men jeg veed ingen hyderligere Oplysninger at føie til de Udtalelser, jeg tillod mig ved Sagens 2den Behandling. Jeg troer imidlertid fremdeles at maatte være af den Formening, at et saadant Forbehold med Hensyn til Jagtretten som det, hvorom der her handles, er af en større Betydning for Jagtens Udøvelse i denne Egn, end det ærede Udvalg synes at antage, og jeg veed ikke, hvilken Indflydelse Indskrænkningen af dette Forbehold maatte kunne faae paa hele Loven. Der staaer i denne Lov to Principer imod hinanden. Paa den ene Side staaer der det Princip, som i en Række af Aar er blevet fyldestgjort her i Kongeriget, naar Leilighed gaves, nemlig: at afhænde Kronens faste Eiendomme, og paa den anden Side staaer der det Princip: at man ved denne Leilighed ikke kan sælge denne Eiendom uden der ved at udsætte sig for at see Jagten forstyrret i en Egn, hvor man efter samtlige Grunde maa lægge Bøgt paa at vedligeholde den. Jeg veed ikke nogen anden Maade at udsætte denne Strid paa end ved at gaae ind paa den Bet, som Regjeringen har betegnet. Det ærede Udvalg har erkjendt Rigtigheden af den indslaaede Bet; men det har kun, som det forekommer mig, ikke troet at kunne følge denne

Bet til Ende; det er Forskjellen mellem Udvalget og Regjeringen. Hvad nu Resultatet vil blive af den hele Sag, maa jeg ganskeledes staae hen. Jeg troer ikke, at Sagen, hvad enten man kommer til det ene eller andet Resultat, vil være af overveiende Bigtighed; selv om man kommer til det Resultat, hellere end at give Slip paa Jagtretten i denne Egn, at see den hele Realisation udsat, saa troer jeg heller ikke, at der var nogen synderlig Fare forbunden med et saadant Tilfælde, men jeg kan, som bemærket, ikke derom udtale mig.

Da Ingen mere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Finantsministeren (tiltraadt af Udvalget):

Den Sætning: „Salget forsøges . . . indtil mindst 1 pCt.“ udgaaer, vedtoges eenstemmigt med 61 Stemmer.

2) Sammes Forslag:

Ligeledes udgaaer efter Ordet: „forbeholdes“ Sætningen: „saalange den nuregjørende Konge lever“ forkastedes med 48 Stemmer mod 11.

Efterat Loven derefter var bleven oplæst, fattedes den under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 67 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive at oversende til Landstthinget.

Man gif derefter over til det næste Nummer paa Dagsordenen: 3die Behandling af Udkast til Lov om Afhændelse af Udesundby Mølle (2den Behandling findes i Tidendens Nr. 200, Spalte 3135).

Intet Endringsforslag var stillet, og da Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovforslaget under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 64 Stemmer.

Formanden: Ogsaa dette Lovforslag vil blive at oversende til Landstthinget.